

1

Karštas, svajingas seksas.

Štai kuo tryško iš limuzino išlipęs vyras. Ir pulsuojančia muzika. Jei Nikolas Madeira būtų daina, tai aidėtų brazilškas ritmais, šoki judesiais, srvančia ugnimi ir žodžiais, kuri mergina negalėtų išmesti iš galvos.

Stovdama tarp dviejų savo brolių prie Piratų lankos kurorto pajūrio, Kloja Harper spėjo nužvelgti Nikolą, baigiant kalbėti mobiliuoju telefonu ir laukiant, kol vairuotojas iškels iš bagažinės jo atsivežtus daiktus. Ilgos ryklio pilkumo baltiniai rankovės buvo atraitytos ir atidengė degusius raumeningus dilbius. Tamsios lyg anglis kelnės pabrūžė lieknai liemeni, kostiumo švarkas atsainiai užmestas ant peties. Kloja Harper prieš akis matė kadaise jai galvą apšukusį savo mylimąjį – tik jau suaugusį.

Ji pasivandino.

– Gerai jautiesi? – paklausė Džefas, amžiumi artimiausias jai brolis, ir apkabino per pečius. – Atrodai lyg tuojau nualpsi.

– Po galais, ir tu? – subambėjo Metas, vyresnysis brolis, dėmiai jį nužiūrėjęs. – Šryt Julija atrodė taip pat, kai užsiminiau, kad Nikolas Madeira atvažiuoja į miestą ir ketina apsistoti kurorte. Ir kas čia tokio svarbaus?

– Jis svarbus, – sukuždėjo Kloja.

Nikis M. anuomet buvo popžvaigždė, o dabar – plačiai žinomas muzikos prodiuseris, atradęs keletą žymiausių vardų, besipuikuojančių muzikos viršūnėje. Jis tiesiog legenda! Dar daugiau: jis buvo jos Nikis M. Vienuolikos Kloja eidama miegoti kaskart pabučiuodavo jo plakatą. Nikis M. buvo jos gelbėtojas, kai daugiau niekam nesijausdavo reikalinga. O dabar jos paauglystės meilė ritmingai judančiais klubais žingsniavo šaligatviu link jos tėvų kurorto. Ir jei jie padarys tikrai gerą spądą, Nikis M. pasirašys sutartį čia surengti kitą muzikos realybės šou.

Kloja, kurorto renginį vadovė, jam viską aprodys. Šeima pareigojo gauti jo parašą ant punktyrinės linijos.

Jiedu labai daug laiko bus kartu.

Ji išleido keistą gomurį garsų, primenantį užgniaužtą klyktelį jį.

– Mergyte, tau tikrai bloga. Gal verčiau perleiskime užduotį kam nors kitam, – paerzino Metas.

– Tik pamągink! – kiek per garsiai sušnypštė Kloja.

Nikis M. – tiksliau ponas Madeira, jos svečias, jos darbas – pažvelgė į juos.

– Nusiramink, Kloja, – lūpų kampeliu perspėjo Džefas. – Tėtis nori, kad sandoris būtų, todėl jo noriu ir aš. Madeira ir jo muzikos kompanija – kurorto žingsnis į šlovę. Tavo pareiga jį tikinti, kad jam reikia mūsų.

Sesuo piktai dėbelėjo į Džefą.

– Taip tikiesi mane nuraminti?

Metas nusijuokė.

– Tiesiog būk savimi, sesute. Jis vyras. Tu jam patiksi.

Kloja prikando lūpą. Ji daugybę bemiegių naktį svajojo patikti Nikiui M., bet broliai ne tai turėjo omenyje.

– Pone Madeira, – ištiesė ranką Džefas. – Sveiki atvykę į Piratų lankos kurortą *Casa Larga*. Aš – Džefris Harperis, kurorto ir restorano direktorius.

Nikolas pasidėjo telefoną ir abu vyrai paspaudė rankas.

– Turbūt prisimenate Metą, pilotą, atskraidinusį jus iš Los Andželo, – tarė Džefas.

Kol Džefas rūpinosi šeimos kurorto imperija, Metas atsidavė aistrai skraidyti. Jis siūlė skrydžius ypatingiems kurorto svečiams ir pagelbėdavo vietiniams, jei prireikdavo.

– Žinoma. Skrydis buvo trumpas ir malonus. Jūs – labai geras pilotas.

Nikolas paspaudė ranką ir Metui.

Ak... tas balsas! Sodrus ir melodingas brazilškas portugalų kalbos akcentas Klojos fantazijose skambėjo tikrai ne kartą. Ji svajojo, kad Nikolas nusiimtų akinius nuo saulės. Troško išvysti jo akis.

Liaukis! – perspėjo save Kloja. Nedera trokšti pamatyti jokių jo kėno vietų. Pati sau paliepė laikytis atokiau nuo vyrų ir buvo pasiryžusi pažadėti ištesėti. Žinoma, bet jokiais veiksmais nepasiduoti aistroms.

– T?tis atsiprašo, kad nepasitiko j?s? pats. Jis ne itin gerai jau?iasi, – li?dnai praneš? Džefas.

Švelniai pasakyta. Kai Kloja paskutin? kart? užsuko paži?r?ti, kaip laikosi t?vas, šis s?d?jo savo kambaryje užtrauktomis užuolaidomis ir steng?si nenugrimzti ? juod? li?desio li?n?.

T?vas kelis dešimtme?ius kovojo su negydyta depresija. Kloja dar vaikyst?je susidurdavo su pavojingu ligos poveikiu, dar iki to, kai neatlaikiusi ?tamos iširo t?v? santuoka, bet po skyryb? Kloja paliko dvar? kartu su motina. Mergina nesuvok?, kaip serga t?vas, kol nepamat? ligos iš arti. Jei jam artimiausiu metu nepager?s, Kloja, nepaisydama t?vo nor?, parves ? namus psichiatr?, kad ir k? malt? nelemtas gand? mal?nas. Erv? Harperis – ?takingas vyras, kurio ?sakym? nepaisyti dr?sdavo vos vienas kitas, ta?iau dukt? d?l jo nerimavo, tod?l buvo pasiryžusi padaryti visk?, ko prireiks, kad tik pad?t?.

– Labai blogai. Tik?jausi pasikalb?ti su didžiuoju Erve Harperiu. Be to, turiu klausim? apie jo atsi?st? sutart?, – apgailestavo Nikolas.

– Per j?s? viešnag? pasitaikys proga, – ramiai patikino Džefas. – ?ia Kloja, kurorto rengini? vadov?. Ji ši? savait? pasir?pins visais j?s? poreikiais.

Džefas tur?jo omenyje *verslo* reikalus. Tai kod?l jos akys staiga ?m? b?gioti Nikolo k?nu? Pla?iais pe?iais, lieкну liemeniu... sukaupti vali? ji pažvelg? Nikolui ? veid?. Vyras steb?jo j?.

Klojos skruostai išraudo. Nugara nusruveno prakaito lašai.

Ji išties? rank? ir labai apsidžiaug?, kad ši nevirpa.

– Sveiki atvyk? ? *Casa Larga*.

– Kloja. Man šis vardas patinka.

Nikolas pasik?l? tamsius akinius ir ? j? ?smigo pilkai m?lynos akys – regis, sutirpo visi viduriai. Jei neišmoks kv?puoti jam esant šalia, tikrai nualps.

Nikolas ilgokai palaik? jos rank?. Tai braziliškas paprotys ar ji pati nenor?jo ištraukti rankos? Kloja ištrauk? deln?, bet aki? atpl?šti nepaj?g?. Ji dažnai susim?stydavo, kas nutiko berniukui, kad jo pilkos akys spind?jo šitokiu ilgesiu. Prieš j? stovintis vyras tebeži?r?jo tuo žvilgsniu, bet jis buvo sumiš?s su brandžiu supratingumu, atrod?, kad Nikolas tiksliai žinojo, k? ji galvoja. Jo antakiai pakilo, tarsi b?t? pajut?s joje pulsuojan?i? beviltišk? aistr?.

O Dieve, negi jis tikrai žino, kokios mintys sukasi Klojos galvoje?

Nes ji staiga panoro d?l jo sulaužyti visas taisykles.

Metas greta sukikeno.

– Po šimts, kai kas, pasirodo, yra rim?iau, nei maniau. Ver?iau eisiu ir padovanosiu žmonai šiek tiek meil?s. Pasimatysime v?liau.

Eidamas prie motociklo jis parod? Klojai pakeltus nykš?ius.

Juk Metas nemano, kad sve?ias ja susižav?jo? Nikolas Madeira susitikin?davo su garsiausiomis maneken?mis ir muzikos žvaigžd?mis. Nors Kloja – didžiosios Harperi? imperijos paveld?toja ir itin populiari ?žymybi? jogos trener?, ta?iau ne maneken?. Ji retai dažydavosi ir tik?jo, kad dvasinis pabudimas padeda sustiprinti vidin? žmogaus grož?. O štai Nikolas susitikin?davo su moterimis, turin?iomis pasamdytus profesionalius makiažo specialistus.

– Prašom ?ia, pone Madera, – Džefas pamojo Nikolui eiti ? vid?.

Nikolas stabtel?jo ir taip ? j? pažvelg?, kad užkaito oda.

– Damoms pirmenyb?.

Eidama priekyje Kloja svarst?, kur dabar jo žvilgsnis – gilioje palaidin?s iškirpt?je, atidengian?ioje nugar?, ar ant užpakaliuko, o gal jis ži?ri ? dešimties coli? sietyn? virš galv??

Džefas nusived? sve?i? ? foj?, kur ant marmuro stalo buvo išd?lioti pastat? planai.

– Savait?s pabaigoje restoranas oficialiai atsivers lankytojams. Ta?iau personalas mielai jus aptarnaus dabar. Jiems reikia pasitreniruoti.

– Žinoma, nemokamai, – tyliai ištar? Kloja ir pasitrauk? netrukdydama Džefui imtis darbo.

Suzvimb? Nikolo telefonas. Jis žvilgter?jo ? žinut? ir papurt?s galv? v?l atsisuko ? juodu.

– Atleiskite. Darbas.

Kloja tik?josi per viešnag? pad?ti jam atitr?kti nuo darbo. Nikolas – žymus muzikos prodiuseris, bet visi nusipelno trumpo atokv?pio. Jos, kaip pramog? vadov?s ir jogos trener?s, asmenin? misija yra pad?ti žmon?ms gyventi šia akimirka. Atsipalaiduoti.

– Gal papasakotum?te apie šou? Tai pad?t? man numatyti, koki? pramog? reikia paruošti dalyviams, – papraš? Kloja.

– *Jei* mes pasirinksime tam šou Harperi? kurort?, – atsak? Nikolas. – Svarstome tris pasi?lymus.

– Ak, suprantu, – Kloja pažvelg? jam ? akis. – Nor?jau pad?ti jums apsispr?sti. Ir, žinoma, pasirinkti mus. – ?domu.

Jis šyptel?jo ir Kloja susim?st?, k? reikšt? iš tikr?j? pabu?iuoti šias l?pas.

– Tai realyb?s šou „Širdies daina“, – nuo jo balso šurpo Klojos nugara. – Dešimt dain? atlik?j? ir k?r?j? gyvens kartu prabanguose apartamentuose, kurs dainas ir varžysis d?l milijono doleri? muzikin?s sutarties.

– Man patinka, – tar? Kloja.

– Mes gerai nusimanome apie realyb?s šou. Galime pad?ti, kad j?siškis tapt? populiarus, – ?siterp? Džefas, primindamas savo patirt? – jis buvo reng?jas šou „Lovos paslaptys“, kur slapta kamera kritikuodavo prabangius viešbu?ius. – Perži?r?kime viešbu?io br?žinius ir aptarkime, kur dalyviai gal?t? praleisti laik?, kur gal?tum?te ?kurdinti filmavimo grup?. Kurortas bus pasireng?s priimti sve?ius po aštuoni? m?nesi?, bet jei šou norite prad?ti anks?iau, *Harper Industries* pasistengs...

Kol Džefas kalb?jo, o Nikolas tyrin?jo planus, Kloja steb?jo j?.

Barzda trumpai kirpta, plaukai tams?s, vešl?s ir trumpi. Pe?iai plat?s. Jos paauglyst?s meil? subrendo, ta?iau žvilgsnis vis dar paj?g? vesti j? iš proto.

Jai Nikis M. visada buvo daugiau nei plakatas. Kloja kažkada laik? save dain? k?r?ja ir nuoširdžiai vertino Nikio M. talent?. Jis pad?jo Klojai, baugš?iai mergaitei, ištr?kti iš *sav?* patamsi? ir pažadino vaizduot?. Jis ?kv?p? jos šird? mielai? žodžiais ir nuostabiomis melodijomis. Ji buvo skolinga daugiau, nei jis kada sužinos.

Ta?iau dabar ji netur?jo jokio reikalo fantazuoti apie Nikol?. Neketino su niekuo susitikin?ti, kol gyvenimas sugr?š ? v?žes. Jai reikia išmokti myl?ti save, tik tada gal?s pamilti k? nors kita. O iki tol? Nemiegos su joku vyru. Net su tokiu paš?lusiai gundan?iu kaip Nikis M. Jai reikia atlikti savo darb?.

T?vas paskyr? užduot? – parodyti sve?iui visa, k? Pirat? ?lanka gali pasi?lyti, kad jis sutikt? kurorte filmuoti savo realyb?s šou. T?tis pasak? tiksliai taip: „Neleisk tam vyrui išvažiuoti nepasirašius sutarties, Kloja. Aš tavimi pasitikiu.“

Kloja vis? gyvenim? beviltiškai steng?si ?tikti t?vui ir kaskart vis susikirsdavo. Širdies kampelyje tebesvarst?, ar prieš daug met?, po skyryb?, t?vas j? išvar? iš Pirat? ?lankos, išsiunt? gyventi su motina d?l to, kad Kloja buvo nepakankamai gera vadintis Harper.

Praeityje t?vas palauž? mergait?s dvasi?. Jis sugriov? jos šeim?, išsiunt? j? ir at?m? muzik?, kuri? ji taip m?go. Ta?iau Kloja surado savo keli? per jog?, dar? visk?, k? reik?jo, kad pasveikt?. Netgi visai neseniai sugr?žo namo ir atk?r? santykius su vyresniais broliais. Buvo pasiryžusi ?rodyti, kad yra verta žymiosios savo šeimos pavard?s.

Š? kart? ji nesuklys.

Negi gali b?ti taip jau sunku sutramdyti savo rankas ir l?pas ir priversti vyr? pasirašyti kelet? popieri??

Net jei jis pats seksualiausias visoje planetoje.

§§§

Nikolas liov?si klaus?sis Džefo tirados apie pastatus t? akimirk?, kai pasteb?jo, kaip ?d?miai j? nuži?rin?ja *gostosa*¹.

Gražuol? rengini? vadov? buvo nuostabios fig?ros. Rudas sijonukas, priglund?s prie klub? tarsi tamsus šokoladas ant brašk?s. Raudona nugaroje giliai iškirpta krepo palaidin? ne visai permatoma, bet žadino nor? pažvelgti, kas po ja. J? sudomino ilga šviesi? plauk? kasa, bet labiausiai patrauk? akvamarino žvilgsnis. Kai jis ?smigo jam ? akis, Nikolas pasteb?jo m?lynose rainel?se auksines plunksnes. Merginos akys nuostabios ir trauk? lyg galingas magnetas.

Keista. Paprastai jis neb?davo toks poetiškas. Jau nebe.

– Kurortas j?s? šou bus parengtas laiku, – Džefo balsas priverst? nusigr?žti nuo Klojos. – Užtikriname.

Žinoma, jis tur?jo tai pasakyti. Tai juk Harperis. Erv? Harperis, Džefo t?vas, gars?jo kaip gudrus klastingas niekšas. Bet ir labai nuovokus. Ši viešbu?i? imperija bus pati prabangiausia šalyje, o gal ir pasaulyje. Tod?l Nikolas ?ia ir atvažiavo. Jis ieškojo didel?s prabangios vietos kurti savo šou. Juokinga, juk praeityje ieškodavo tylaus gražaus kampelio papl?dimyje, kur gal?t? atsis?sti ir kurti muzik?. Jis nuolat nekalb?davo telefonu, ne?sitraukdavo ? nesibaigian?ius sutar?i? aptarin?jimus, ver?iau kurdavo muzik?. Tos dienos baig?si. Dabar Nikolas ne rašo dainas, o kuria žvaigždes.

– Štai tiek. Dabar gr?šiu ? svetain?. Palieku jus gabiose Klojos rankose.

Džefas iš?jo pro duris ir paliko j? vien? su gražuole.

Kloja ženg? ar?iau. Jud?jo gracingai kaip šok?ja. Nikolas aiškiai jaut? jos švelnius apvalumus ir labai susidom?jo ?degusi? rank? bei nugaros raumenimis. Merginos k?nas atletiškas.

– Parodysiu j?s? kambar?, – tar? ji.

Nikolui patiko jos balso skambesys. Jis buvo sodrus, grynas, su vos pastebimu jausmingumu – trapumo ir j?gos mišinys. *Oda ir n?riniai*.

– Kaip sak? vaikas, – šyptel?jo Nikolas. – Aš j?s? rankose.

– Labai pasistengsiu patenkinti... – jos kaklas nuostabiai paraudo. Kloja atsikrenkšt?. – ...j?s? poreikius.

Jis nekantravo pamatyti, k? reiškia tos pastangos.

Kloja nusived? j? koridoriumi, prisiderino prie jo žingsni?.

– Man patinka j?s? šou sumanymas, Niki... atleiskite... pone Madeira.

– Nikolai. Ir man patinka. Remiu vienišus dain? k?r?jus ir ieškau talento, kuris b?t? kitoks, unikalus.

– Puiku, – atsiduso ji. – Pagalba dainininkams... kaip tik t? ir maniau, kad veikssite, kai b?site senas. – Ji užsideng? burn?. Nuostabios akys išsipl?t?. – Nenor?jau pasakyti, kad jau dabar esate senas, tik, na, žinote, subrend?s. Gražus.

– D?koju, – eilin? žado netekusi gerb?ja. Nikolas buvo prāt?s, kad moterims susipina liežuvis b?nant šalia jo, ta?iau nor?jo, kad Kloja atsipalaiduot? ir elgt?si su juo kaip su paprastu vaikinu. Jis nusišypsojo. – Kai prad?jau dainuoti, žmon?s man išties? pagalbos rank?. Stengiuosi už tai atsilyginti industrijai.

Jiedu pra?jo didži?j? sal?. Fone grojo švelni muzika. Jiems einant po vienu didžiausi? sietyn?, kokius tik Nikolas buvo mat?s, laužyta šviesa krito žvaigžd?mis ant plytel?mis išklot? grind?. Kerintis vaizdas, bet vis tiek nepalyginti su Klojos aki? švyt?jimu. Ji ved?si Nikol? prie ?vij? laipt?, karoliukais papuoštos basut?s kaukš?jo sulig kiekvienu žingsniu. Jis pasteb?jo lakuotus koj? nagus. Violetiniai. M?gstamiausia jo spalva. Jo akys keliavo nuo daili? p?d? kojomis aukštyn.

*Santa Māe*², jos fig?ra nuostabi. Jis neprieštaraut? šiek tiek laiko praleisti su šia gražuole – nieko rimto, žinoma, tik trumpalaikis karštas seksas.

– J?s turite geb?jim? labai lyriškai pasakoti istorijas. Tiems dalyviams labai pasisek?, kad toks dain? k?r?jas sutiko b?ti j? mentoriumi, – pasak? Kloja.

Jis *kažkada* tur?jo geb?jim?, bet m?za j? apleido ir neliko joki? ?domi? istorij?, kurias papasakot?. Dabar jis kuria pinigus, o ne poezij?. Nieko tokio, o jei kartais ir pasiilgsta kurti dainas, tiesiog primena sau, kiek daug pasiek?. S?km? verta keletu smulki? nepasitenkinimo akimirk?. Jam daugiau niekada nebereik?s alkti. Bet negi jai tai pasakosi?

Tod?l Nikolas tik pad?kojo.

– A?i?.

Ar Kloja žino, kaip jis buvo atrastas? Daugelis bulvarin?s spaudos leidini? pateik? sav? tiesos versij?. Niekas nežinojo košmarišk? detali?, nenuman?, kod?l nuo dešimties met? iki pat šiol jis kiekvien? dien? remia motin? ir savo keturias seseris. Kad gr?žint? bedugn? skol?, jis gal?jo tik dainuoti. Kiekvienas uždirbtas centas buvo skirtas jo šeimai. Kol pagaliau jis gaudavo daugiau, nei reik?jo.

Bet vis tiek nuolat atrod?, kad dar negana.

Nikolo *māe*³ vis dar patiko, kaip jis dainuoja, o šis m?go, kai mama šypsodavosi.

– Tavo dainos sukurtos iš žvaigždži? dulki?, Niki, – sakydavo mama, smulkiomis pirštukais rankomis skalbdama kit? šeim? drabužius. – Švent?j? palaiminimas!

Amerikietis muzikos vadybininkas pasteb?jo j? grojant? turistams Ipanemos papl?dimyje ir pažad?jo paversti žvaigžde. Nikolui tuomet buvo šešiolika, jis buvo kupinas ?karš?io ir aklo tik?jimo. Leido vadybininkui padaryti ?raš? ir jau pirmoji daina pasiek? virš?n?. Nikis M. buvo netik?ta sensacija. Jis nuskrido ? Kalifornij? tur?damas tik t? vien? dain? ir tik?damas, kad turtai laukia ?ia pat už kampo. Planavo nupirkti šeimai namus, ištraukti juos iš l?šny?. *Māe* nebereik?t? taip sunkiai dirbti, o seserys gal?t? galvoti tik apie mokslus.

Tai buvo vargšo berniuko s?km?s istorija, patikusi bulvarinei spaudai.

Ta?iau jie nežinojo visos tiesos. Ir iš kur gal?jo? Kai kurios paslaptys per daug g?dingos, kad pasakotum. Vadybininkas pumpavo pinigus iš Nikolo s?skaitos, kol ten nieko neliko. Vos po keleto m?nesi?, kai paliko namus, jis tebuvo išsigand?s šešiolikmetis, vienišas šalyje, kurios kalbos beveik nemok?jo. Nebebuvo pinig?, kuriuos gal?t? si?sti namo. Net l?ktuvo bilietui neužteko. Motina ir sesut?s buvo priverstos ieškoti papildomo darbo – valyti turtuoli? namus, kad išgyvent?. Jie nuolat badavo.

Tokia patirtis j? subrandino.

Tai tebuvo pirmas nusivylimas iš visos j? gausyb?s. Industrija j? dauž? ir išmok? svarbiausi? gyvenimo pamok?: žmon?s meluoja, vagia ir išnaudoja vienas kit?, kad gaut?, ko nori. Prireik? daug gudrumo, s?km?s ir atkaklumo, kad iš dainininko tapt? galin?iu ?sakin?ti muzikos prodiuseriu.

Nikolas pasikliov? tik savimi. Jis dirbo iki devinto prakaito, kad išlikt? virš?n?je. Ankstyvoje jaunyst?je eil?s verždavosi iš pa?i? širdies gelmi?, muzika pulsavo jo gyslomis. Jis tur?jo ?gimt? talent? pasakoti amžin?sias tiesas, kuri? žmon?s mielai klausydavosi. Nereik?jo sunkiai dirbti, kad sukurt? dain?. Viskas vyko savaime – lyg kv?pavimas. Spauda j? vadino žymiausi? ši? laik? lotyn? dain? k?r?ju.

Ta?iau dain? k?rimas virto muzikos leidyba, verslu ir žvaigždži? paieškomis. Jis iškeit? dain? posmus ? nuolatin? telefono zvimbim?, malonum?, kur? pajauti susikraudamas milijonus iš kit? istorij?.

Ir tada... muzika nutilo.

Žvaigždži? dulk?s išsibarst? ir Nikolas išgirdo spengian?i? lyg mirtis tyl?. Netur?jo laiko ged?ti to, kas prarasta. Vis? laik? skyr? naujos žvaigžd?s paieškoms. Jis gavo šlov?, pinig?, moter? – gyvenim?, apie kur? daugelis gali tik pasvajoti.

Ta?iau jame nebuvo džiaugsmo. Bet Nikolas pasak? sau, kad džiaugsmas milijon? nepelno.

– Pone Madeira, mes ši? savait? daug laiko b?sime kartu... – Nikolas nor?jo ?sivaizduoti, kad jai pritr?ko oro tik d?l to, kad lipo laiptais. – Man atrodo, kad tur??iau jums š? t? pasakyti.

Jis palinko artyn.

– Kloja turi paslap?i??

M?lynos merginos akys suspindo.

– Vaikyst?je buvau jus truput? ?simyl?jusi.

Kartkart?mis praeitis pasitarnauja, ypa? kai graži moteris vertina jo talent?. Bent jau t?, kai k?r? dainas. Gal ši gundanti šviesiaplauk? ilga kasa ir bu?inio prašan?iomis l?pomis vis dar prisimena, koks jis buvo.

Jiedu buvo viršutin?je laipt? aikštel?je.

Nikolas prispaud? rank? prie širdies neva ?skaudintas.

– Tik truput?? Tai nebuvo vis? žmogaus esyb? apimanti meil??

– Jei atvirai, ne taip jau ir truput?, – Kloja sukikeno. Jam patiko sodrus jos juokas. – Net savo iguan? pavadinau j?s? vardu. Mažasis Nikis M.

Jo antakiai šoktel?jo.

– Ar driežas buvo gražus?

– Labai. Raudonas, nuostabiomis akimis. Beveik tokiomis pat kaip j?s?.

Na, gal jis ir prasiblaškys kelet? dien? su šia gražuole. Nikolui reik?jo pertraukos, o miegoti su gundan?ia gerb?ja pad?s jam kur? laik? pasijusti savimi, o ne galingu prodiuseriu.

– Mes puikiai sutarsime, Kloja. Primink, kad pad?ko?iau Ervei.

Genialu jam pakišti Kloj?. Ta?iau jei Harperis mano, kad seksuali moteris taip išves Nikol? iš proto, kad šis iškart pasirašys sutart?, tai labai klysta.

Kai kalbama apie muzikos verslo reikalus, Nikolas gali b?ti toks pat sta?iokas kaip Erv?.

– Ak, ne. T?vui negalima sužinoti!

T?vas?

– Tai ir tu Harper?

– Taip. Maniau, kad žinote. Negi nesakiau? Atsiprašau. Jus pama?iusi truput? susijaudinau, – ji prikando l?p?. – Labai susijaudinau. Net dabar man sunku... – ji pasiv?dino ranka, – rasti žodži?. Štai kod?l t?vas gali nepanor?ti, kad dirb?iau su jumis. O jei sužinos apie mano didžiul?... – Jos žvilgsnis nuskriejo prie Nikolo tarpkojo ir v?l sugr?žo prie aki?. Skruostai išraudo. – ...susižav?jim?. Kai buvau *jaunesn?*.

Jis prabilo tyliu balsu:

– Tuomet tai bus m?s? paslaptis.

– Elgsiuosi labai profesionaliai. Pažadu.

Ji persižegnojo, o tai patrauk? Nikolo akis prie kr?tin?s.

– *Que pena*⁴. Ar tikrai to susižav?jimo n? trupu?io neliko? – pri?j?s ar?iau jis paži?r?jo jai ? akis ir spragtel?jo pirštais. – Bent žiezirba?

Jai at?m? žad?. Kloja steng?si elgtis s?žiningai, ta?iau l?pos visai neklaus?. Nikolui patiko duobut?s skruostuose. Jos primin? kreivas šypsen?les, Nikolas troško perbraukti duobut? krumpliais.

Kloja sutrikusi sumirks?jo.

– Žiezirba, žinoma, liko, bet noriu jus užtikrinti, kad aš...

– Profesional??

– Taip.

Žodžiai užstrigo. Ji taip žiūrėjo Nikolui ? akis, kad buvo aišku: žavisi juo, nors ir nenori to pripažinti. Nikolas pastebėjo, kad jie sustojo priešais duris.

– ?ia mano kambarys?

– Taip, – Kloja išsitraukė iš kišenės raktą ir atrakinusi duris prilaikė kviesdama jį užteiti. – Manasis koridoriaus gale, pasakykite, jei ko prireiks.

Eidamas pro šalį Nikolas užuodė kokos kvapo šampūną. Ar jos skonis toks pat kaip ir kvapas? Tarsi išgirdusi Nikolo mintis Kloja lyžtelėjo apatinę lūpą.

Apartamentai – didelė svetainė, baras, išsipūtusi odinė sofa, didžiulis stalas ir vidinis kiemas.

– Man šio to prireiks, – tarė jis atsigręždamas ? Kloj?.

Girdėjo, kaip ji nuryja seiles.

– Tik pasakykite.

Atsirūmęs ? durį staktą Nikolas sunerėjo ant krūtinės rankas.

– Merginos, su kuria vakarėniau?iau. Ar palaikysi man draugij??

Ji šiurkšniai iškvėp?.

– Aš?

J? labai sudomino iki pat kaklo nukeliamas raudonis. K? ji galvoja? Kad ir kas tai būtų?, Nikolui patiko. Jis paprastai vengdavo pakerėtų gerb?jų, bet ši per daug viliojo, kad Nikolas elgt?si kaip ?prasta apdairiai.

– Taip, *gata*⁵, tu.

Kloja sumirksėjo.

– Ar pavadinate mane kate? – vos sukuždėjo.

– Žodis *gata* braziliskai reiškia mielėj?, bet kartu gali reikšti ir kat?. Ar geriau būtų, jei vadin?iau seksuali?ja?

– *Gata*, – pabandė ištarti Kloja. – Man patinka.

Ji pažvelg? ? Nikolo lūpas. Tarp j? pl?stelėjo grynas karštis.

Nikolas troško j? pabu?iuoti. Paragauti nepaž?stamosios – jam jokia naujiena. Moterys vis dar tebepuola ant jo. Audringi santykiai prasidėjo kartu su muzikanto karjera. Tapęs prodiuseriu jis vis dar galėjo rinktis moteris, ta?iau stengdavosi nepainioti verslo su malonumais. Seksas Nikolui patiko. Ta?iau tapęs vyresnis jis ?m? galvoti, kad kažko trūksta – tikro gyvenimo su nuoširdžiais, meile paremtais ryšiais.

Ta?iau Nikolas netroško dažyt? vartelių, žmonos ir dviej? vaiku?i? vidiniame kieme. Palikęs Holivud? atkeliavo ? Pirat? ?lank? d?l šou ir d?l to, kad labai skandalingai išsiskyr? su populiaria manekene. Dabar jam geriau būtų apsiriboti trumpu ir mielu romaniuku, kol šis pats pasibaigs. Nuostabi šviesiaplauk? gerb?ja – gal kaip tik tai, ko jam šiuo metu reikia.

– Septint? valand?? – neatlyžo Nikolas.

L?pos prasivėr?, bet mergina žodžio neištar?. Veidu praslinko kažkokio neatpažinto jausmo šeš?lis. Susir?pinimo? Li?desio?

*Droga*⁶. Nejaugi ji ketina atsisakyti?

– Sutik, Kloja.

– Nikolai, turiu tau š? t? pasakyti... – pradėjo ji nieko gero nežadan?iu tonu.

Suskambo jo telefonas.

– *Merda*⁷, – nusikeikė Nikolas. – Atsiprašau. Duok man minutėl?.

Jo nusivylimui, suskambus telefonui Kloja pasinaudojo proga sprukti. Jam d?l to suskaudo – nežinia kod?l. Prieš uždarydama duris Kloja ištar? žodį jam taip reikaling? išgirsti.

– Taip.

¹ Saldainiukas (portugal? k.); ?ia ir toliau – vert. past.

² Šventoji motina (portugal? k.).

³ Mamai (portugal? k.).

⁴ Kaip gaila (portugal? k.).

⁵ Kat? (portugal? k.).

⁶ Velnias (portugal? k.).

[7](#) M?šlas (portugal? k.).